

Härvidt anfördes af hvar af de nämnda riksdags-
 medlemmarna de skäl som föreslog en förhöjning af
 bränvinstillverkningsafgiften och af tullen på spritdrycker.
 Mot denna förhöjning anfördes af hvar af de nämnda
 riksdagsmedlemmarna de skäl som föreslog att tullen
 på spritdrycker skulle höjas i samma proportion som
 bränvinstillverkningsafgiften. Mot denna förhöjning
 anfördes af hvar af de nämnda riksdagsmedlemmarna
 de skäl som föreslog att tullen på spritdrycker
 skulle höjas i samma proportion som bränvinstillverknings-
 afgiften. Mot denna förhöjning anfördes af hvar af
 de nämnda riksdagsmedlemmarna de skäl som föreslog
 att tullen på spritdrycker skulle höjas i samma
 proportion som bränvinstillverkningsafgiften.

N:o 21.

Af herr **Larsson, Liss Olof**, om förhöjning af bränvinstillverk-
 ningsafgiften äfvensom af tullen å spritdrycker.

I anledning af en min motion n:o 8 bland de i denna kammare
 vid sistlidna års riksdag väckta motioner, deruti jag på i motionen an-
 förda skäl föreslog en förhöjning af bränvinstillverkningsafgiften från
 50 öre till 60 öre per liter samt att tullen vid införsel af spritdrycker
 ökas i samma proportion, beslöt Första Kammaren:

1:o) att § 10 mom. 1 och 3 i gällande förordning angående vil-
 koren för tillverkning af bränvin skola erhålla följande förändrade
 lydelse:

§ 10.

1. För bränvin, tillverkad inom landet, skall efter afdrag af
 två procent, som äro skattefria, tillverkaren påföras skatt med 60 öre
 för hvarje liter af normalstyrka, hvarmed förstås bränvin, som vid
 + 15° å Celsii termometer innehåller 50 volymprocent alkohol.

3. Vid utförsel af bränvin må, efter hvad särskildt finnes stad-
 gadt, åtnjutas restitution med 61,2 öre för hvarje liter renadt och med
 60 öre för hvarje liter icke renadt bränvin af normalstyrka.

2:o) att § 12 mom. 1 i förenämnda förordning skall erhålla föl-
 jande förändrade lydelse:

§ 12.

1. Af obeskattadt bränvin skola minst nittio procent såsom säkerhet för skatten vara liggande på nederlag. Återstoden eger tillverkaren utbekomma utan skattens erläggande, dock med skyldighet att före den 1 påföljande oktober erlægga derpå belöpande skatt, vid påföljd att Kongl. Maj:ts befallningshafvande eljest låter ofördröjligen utmäta densamma.

3:o) att den vidtagna höjningen i tillverkningsskatten för bränvin skall, såsom tilläggsafgift till den nu gällande, jemväl innevarande år utgöras från och med den 1 juli, samt att öfriga sålunda beslutade ändringar i förevarande förordning skola, med de undantag, som omförmälas i nedanstående punkter 5:o och 6:o, tillämpas samtidigt med förhöjningen i tillverkningsskatten;

4:o) att hittills gällande skatt af 50 öre litern må erläggas ej mindre för det bränvin, som före den 1 juli 1894 disponerats, än äfven, så vida betalning erlägges före den 1 oktober 1894, för det bränvin, som berörda den 1 juli obeskattadt qvarligger å brännerinederlag eller allmänt bränvinsnederlag;

5:o) att bestämmelserna om den förhöjda restitutionen icke skola tillämpas å bränvin, som utföres före den 1 januari 1895, eller å bränvin, som denatureras före den 1 oktober innevarande år;

6:o) att den sålunda gjorda ändringen i § 12 mom. 1 af förordningen angående villkoren för tillverkning af bränvin icke skall hafva afseende å sådant bränvin, som vid den tid, då den förhöjda tillverkningsafgiften träder i kraft, obeskattadt qvarligger å brännerinederlag eller allmänt bränvinsnederlag; samt

7:o) att Riksdagen skall i den underdåniga skrifvelse, hvori Riksdagen anmäler sina beslut om ändringar i förordningen angående villkoren för tillverkning af bränvin, anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes *särskildt* kungöra hvad Riksdagen i nu omförmälda hänseenden beslutit.»

samt att de i gällande tulltaxa under n:is 68—73, 104, 105 och 344 förekommande tullsatserna skulle höjas sålunda:

i n:is 68—72 från 75 öre till 90 öre, i n:o 73 från 1 krona 35 öre till 1 krona 65 öre, i n:is 104, 105 och 344 från 2 kronor till 2 kronor 40 öre; och att de förhöjda tullsatserna skola jemväl under året, såsom tilläggsafgifter till den förut beslutade tullbevillningen, utgöras från och med den 1 juli.

Dessa Första Kammarens beslut blefvo dock icke Riksdagens, hvadan förutvarande bränvinstillverkningsskatt och tullbevillning å spritdrycker förblefvo oförändrade, och den för somliga så kär vordna tilläggsbevillningen måste tillgripas till lika stort belopp som den allmänna eller ordinarie bevillningen för att få statsregleringen att gå i hop — en åtgärd, som, så vidt jag varit i tillfälle att inhemta, väckt mycken både förvåning och ovilja inom landet.

De skäl, som jag då anförde till stöd för min motion, voro, att då Kongl. Maj:t, såsom af den till då församlade Riksdag aflättna proposition angående statsverkets tillstånd och behof inhemtades, hade för afsigt att låta anstå öfver nästa statsregleringsperiod med framläggande af förslag till införande af maldrycksbeskattning, och då enskild motionär, äfven om han i likhet med mig ansåge maldrycksbeskattningen böra snarast möjligt införas, svårligen kunde åstadkomma den utredning, som erfordrades vid ett förslag om sådan beskattning, syntes det mig, att man för anskaffande af de ökade statsinkomster, som vore af nöden för åvägabringande af jemvigt i budgeten, lämpligast borde anlita en förhöjd bränvinsskatt och en derefter lämpad förhöjd tull å spritvaror, som till riket införas. Denna skatt drabbade icke någon nödvändighetsvara, utan vore en fullkomligt frivillig skatt för alla dem, hvilka den ytterst träffade, på samma gång en sådan skatt gagnade i sedligt och socialt hänseende.

Med en tillverkningsskatt af 50 öre pr liter beräknades då bränvinstillverkningsskatten till 14,000,000 kronor. Om ökningen af denna med 10 öre pr liter icke skulle hafva den lyckliga påföljd, som jag önskar och jemväl åsyftar — ökad nykterhet — så kommer ökningen af skatten med 10 öre pr liter att tillföra statsverket en ökad och välbehöflig inkomst af icke mindre än 2,800,000 kronor, oberäknadt den ökade tullinkomsten.

Skulle deremot statsinkomsten icke komma att ökas, oaktadt skatteförhöjningen, så hvad hade då vunnits genom densamma? Jo, att bränvinsförbrukningen minskats med 4 à 5 millioner liter pr år, och detta är väl ett mål, syntes det mig, värdt att eftersträffa.

Af statsverkspropositionen till innevarande Riksdag inhemtas, att Kongl. Maj:t, hellre än att i minsta mån fördyra rusdryckerna och derigenom förminska dess förbrukning eller bereda staten en ökad

inkomst, föreslår en fördubbling af skattebördan (bevillningen) det vill säga en tilläggsbevillning till lika belopp med den allmänna bevillningen.

En sådan ömhet gent emot rusdryckskonsumenterna är hardt när oförklarlig. Mycket knot och missnöje äro rådande öfver tilläggsbevillningen — ett sätt att uttaga skatt, som bör ifrågakomma först då, när något lämpligare och mindre kämbart sätt för statsbehofvens fyllande icke förefinnes. Någon klagan öfver att bränvinstillverknings-skatten är för hög eller någon ovilja emot denna skatts ökande har jag icke från något håll försport, hvaremot jag fortfarande är öfvertygad om att ett uteblifvande af eller en betydlig nedsättning i den af Kongl. Maj:t föreslagna tilläggsbevillningen skall komma att helsas med glädje af de skattskyldige, utan att något missnöje skall uppstå deraf att bränvinet fördyras med 10 öre pr liter. Jag föranlåtes därför att förnya min vid sistlidna riksdag väckta motion och hemställer alltså,

att Riksdagen ville för sin del besluta en förhöjning af bränvinstillverknings-skatten från nuvarande 50 öre till 60 öre pr liter, samt att tullen vid införsel af spritdrycker ökas i samma proportion, allt i hufvudsaklig öfverensstämmelse med Första Kammarrens vid sistlidne riksdag fattade beslut i enahanda fråga.

Om remiss till bevillningsutskottet anhålles.

Stockholm den 25 januari 1895.

Liss Ol. Larsson.